03/02/2026

Слово на Българския патриарх Даниил на светата Литургия по повод десетгодишнината от прославлението в чина на светиите на светител Серафим (Соболев), Софийски чудотворец

„Величаем те, светителю, отче наш Серафиме, и почитаме твоята свята памет, защото ти се молиш за нас на Христос, нашия Бог“

(Величание на свети Серафим Софийски чудотворец)

Ваше Величество,

Ваше Превъзходителство,

Ваши Преосвещенства,

Ваше Високоблагоговейнство отец-предстоятелю на този свети храм,

Всечестнѝ отци,

Обични в Господа братя и сестри,

Сред всички велики дарове, с които Бог е благославял и продължава да благославя православния ни народ, са неговите небесни молитвени застъпници – светците, които са ни съпровождали през цялата ни християнска история и които Той щедро продължава да ни изпраща и до днес. Подвигът на светостта е естествен плод от живота на Църквата и в Църквата – благодатно явление, за което няма никакви граници – нито времеви, нито пространствени. Така, през първата половина на миналото двадесето столетие, в смутни и тежки времена, Той ни изпрати и нашия владика Серафим, в чието лице народът ни откри изряден архиерей, усърден молитвеник и добър приятел, когото най-нежно и сърдечно обикна и на когото се довери и продължава да се доверява и днес – десетилетия след неговата блажена конична, като на свой най-близък застъпник и ходатай пред Божия престол.

През всичките тези десетилетия след нашата земна и временна раздяла с владика Серафим – упокоил се в Господа на 26 февруари 1950 г. – криптата на руския храм „Свети Николай Чудотворец“ в нашата столица, в която се покоят неговите свети мощи, се превърна в място за поклонение на стотици и хиляди верни, които, чрез неговото ходатайство, отправяха своите молитви към Бога и пишеха своите писма до своя обичен дядо владика, с надежда за помощ и божествена закрила. Затова не беше случайна и инициатавата за официалното му провъзгласяване за светец, която започна през лятото на 2013 г. Това решение на църковната йерархия, което в разбиранията и във вековната традиция на светата Църква Христова е само потвърждаване на извършената вече прослава на Небесата, за която свидетелства почитта на Божия народ, беше очаквано с вълнение от цялата ни Църква. Тази прослава се осъществи като съборно дело на две поместни Православни църкви – Руската и Българската: Руската, защото от нея у нас беше дошъл някога владика Серафим, и Българската – защото почитта към него тръгна от тук, от православния народ в България, който принесе безброй много свидетелства за неговото дръзновение и молитвено застъпничество пред Бога.

Така, след проведеното обстойно изследване, на заседание на Архиерейския събор на Руската православна църква, проведено на днешния ден – 3 февруари 2016 г. – в храма „Христос Спасител“ в Москва, при участието и на делегация на Българската православна църква – Българска Патриаршия, начело с Негово Високопреосвещенство Варненския и Великопреславски митрополит Йоан, беше взето решението Богучарският архиепископ Серафим

(Соболев), заради своя праведен и свят живот и множеството засвидетелствани чудеса, станали както приживе, така и след блажената му кончина по неговите молитви, да бъде причислен в лика на светците като Серафим Софийски Чудотворец. Определена беше и датата на неговото почитание от двете братски Православни църкви, извършили заедно неговото официално прославяне за светец, а именно денят на неговото блажено успение 26 февруари; съставени му бяха – както ни повеляват традицията и практиката на светата Православна църква – житие и богослужебна прослава: с тропар, кондак и величание.

От този паметен миг от най-новата ни църковна история изминаха десет години – време, през което с благодарност към Бога ние с още по-голяма радост и дръзновение се обръщахме към Неговия новопросиял угодник Серафим Софийски – още един духовен мост между православните християни в България и Русия, между нашите две хилядолетни и неразривно свързани духовни традиции; още една жива връзка между нашата древна православна духовност и древното руско благочестие и светост – дивен светител, в чието лице Господ Бог ни изпрати нов верен застъпник, който с присъщата му както приживе, така и след неговото блажено успение християнска любов, откликва към всяка страдаща и търсеща Бога човешка душа.

Колко болни са намерили изцерение тук, в този храм след гореща молитва към свети Серафим; колко страдащи са намерили облекчение; колко млади хора са получили помощ и подкрепа при своето следване в университета и пред изпити; колко семейства, заплашени от развод и разкъсване на семейния съюз, са били запазени; колко сълзи са били проляти над гроба на Софийския чудотворец и колко души са намерили утеха; колко нерешими казуси и безизходни ситуации са намерили изход и решение с помощта, по молитвите и благодатната намеса на славния архиерей. Неизброими са чудесата, дивно е застъпничеството му, несъмнена е светостта му! Пред тази святост единственото, което ни остава е да замълчим в смирение и свещено благоговение, изпълнени с признателност към Бога и към Неговите светии.

Прославлението на светия архиепископ Серафим (Соболев) беше и още едно ярко потвърждение за истината, че светостта е възможна винаги и навсякъде – че тя не е само явление от миналото на Църквата, но че тя е възможна и днес, сред нас; че Бог винаги ни е изпращал и продължава да ни изпраща Свои верни свидетели, които с благочестивия си живот – в подражание на Неговата безмерна любов към човека, с вяра и дръзновение, сами вървят по посочения ни от Него път, като насърчават и водят по този

път и другите; че Бог никога не ни изоставя, но Неговият Пресвети Дух, Който е слязъл над апостолите в деня на Петдесетница, живее в Неговата света Църква и днес, защото светата Църква е наистина богочовешки организъм, оставен ни от Христа Спасителя заради нас и нашето спасение. И затова и в този ден, с вяра в Бога и благодарност към Него за всички Негови щедри дарове към нас, с едно сърце и едни уста пеем и славим:

„Издигайки се на висотата на смиреномъдрието, показал си се като учител на благочестието, поборниче за Православието и застъпниче за нуждаещите се, похвалà за монасите и изрядни пастирю, затова с любов ти зовем: радвай се, Серафиме, Софийски чудотворче!“

(Кондак, глас четвърти)

По молитвите на Пресвета Богородица, на светия Серафим Софийски чудотворец и всички просияли в светостта Свои дивни угодници Бог да милва и спасява всички нас!

bg-patriarshia.bg